

Teir óttast fram tíðina

Enn einferð stendur streymurinn af okkara besta fólki av landinum. Okkara landsstýri situr hendur í favn — teir kanna víðurskiptini, sig-ur onkur.

Það er royndur lutur, at flestu feroingar ikki hava álit á sitandi landsstýri — heldur ikki teirra egnu.

Júst tí politisku stevnu, hesir flokkar hava sett sær, ber ikki mangur so stóran ótta fyri í dag, tí tað er øllum kunnugt, at hetta stýrið einki fær av skafti og verður tí neyvan at fáa avrikað so frægt, at teir fáa nærkað okkum stórvægis móti loysingarforinum.

Men tað, ið verri er, er hitt mikla avreksloysi, ið eyðkennir hetta stýrið. Álfarsmál eru á lofti, livsmál fólksins eru í vanda; men landsstýrið ger lítið og einki fyri at bota um víðurskiptinum letur bara standa til.

Undir seinasta fólkalokksstýri fingur vit hitt størsta arbeiðsloysi, ið nakrantíð hefur rátt í øllum landi — uppi 1700 feroingar noyddust at ryma av landinum, og mangir av teimum ið heima vóru í trotti og halli — áttu neyvan bitan í munin.

Nú eru fólkalokksmenn aftur komnir til ródurs, og sama sagan endurtekur seg; men kortini er tann munur á, at seinasta landsstýri legði so góðar og tryggjar lunnar

undir tilveru Føroya fólks, at út í eitt slíkt ófari sum undir seinasta fólkalokksstýri kunnu vit ikki bein leiðis koma; men vandar eru fyri stavi.

Evnaloysið í kvotamálinum saman við øðrum »hendur í favn«-politikki hefur longu minkað stórliga um hitt litla álitid, ið fólk hava havt til hitt sokallaða »sjálvstýris-landsstýrið«.

Flokkurin leggur uppskot fram á tingborð

Sum monnum kunnugt settu javnaðarmenn fram uppskot um skilabotur til okkara fiskivinnu, so skip okkara kundu bera seg og fiskimenn vinna hampiliga inntøku.

Men hetta uppskot varð felt av øllum hinum flokkunum.

Javnaðarmenn vilja seta fram aftur skilabótauppskot — uppskot í enn og betri líki. Her verður talan um:

- 1) Rentuleita
- 2) Agnstøðing
- 3) Biliga útgæð (andeils- ella lands

Menn ræðast húsagangspolitikk teirra stýrandi — og aftur nú stendur streymurinn av fólki frá landinum — fólki, sum leitar sær vinnu aðrastaðni, tí ótryggleikin breiðir seg fier á landi, fiskimenn fáa ov lítið burtur úr teirra sliti í mun til aðrar, og landsstýrið hefur einki gjørt fyri at skapa arbeiði, har ikki arbeiði er fyri allar hendur.

Ikki logi um menn óttast fram tíðina undir einum tilikun stýri.

Teir stýrandi siga, at teir kunnu einki gera, fyrr enn teir hava kannað víðurskiptini; men nú hava hesir menn sitið í tvey ár og — bara kannað, og ilt er at vænta at nokur úrslit fara at spyrjast burtur úr hesum kanninum, hesi tvey árin, teir hava eftir at sita — tað tekur í øllum forum sína tíð at seta hesi kanningarúrslit í verk.

innflytan av øllum útgerðarvörum)
4) Solumskipan so øllum framleiðarum og fiskimonnum verður tryggjað eins góðar prisir fyri alla veiðina.

KREVJA NÚ KR. 1500

Tjóðveldisflokkurin, fólkalokkurin og gamla sjálvstýrisflokkurin feldu í fjør uppskot javnaðarmanna um 1200 kr. í minstuløn til fiskimenn, hóast prislagið bar prógv um, at 1200 kr. tá var meiri enn kr. 1000 árin frammanundan, og hóast javnaðarmenn vísu á, at peningur var til hesa hákking.

Nú er 1200 ov litil minstuløn. Javnaðarflokkurin setur tí nú, ið tingið kemur saman, uppskot um kr. 1500 — fimtan hundrad — í minstuløn um mánaðin.

5) Bygging av teim tørvandi landsfiskavirkjum

6) Fiskimonnum á bygd trygd fyri sama fiskapris sum á stórplassunum — flutningsstundning pr. kg.

7) Øllum skipum, stórum og smáum somu prívíðbót fyri allan útróðarfisk, sum landaður verður í Føroyum.

Fiskimaðurin má fáa ein pris í netto, sum er so høgur, at tað loysir seg hjá honum eins væl at landa í Føroyum sum at fara til útlandið við veiðini.

50 PST. MEIRA Í LØN

VILT TÚ HALDA FISKIMENN LANDSINS Í FØROYA LANDS TÆNASTU, MAST TÚ GEVA HONUM IKKI VERRI LIVSTREYTT IR, MEN HELDUR BETUR ENN MAÐUR KANN FÁ A LANDI ELLA Í TÆNASTU HJÁ FREMMANDUM

Í Noregi og í Íslandi rokna menn við, at fiskimenn megu hava 30—40—50 % meiri í løn enn menn á landi, um ein skal gera sær vónir um at halda manning til fiskiflotan.

Vit sleppa ikki undan at gera tað sama!

Oljudeyðin

Í Hestabygd liggja eini 70 æðupor, illa dálkað av olju, soleiðis at sjögur rinur við.

Æðurnar eru nógvir ússaligar og summar eru deyðar.

Tær koma sær niðan í bygdina og fólk gevur teimum at eta.

Eftir tí útvarpið sigur frá, sigur djóralæknin, at tað er ikki nógv at gera, tí lítið og einki gerst fyri at reinska fugl fyri olju.

Tað er tí lítið annað at gera uttan at avlivað fuglin.

Kuldin er dýrur og meinur

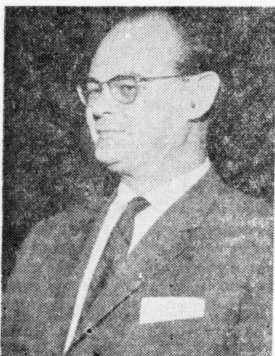
Fútin hefur gjørt vart við tann stóra vandan við at skreidda á vegunum í hálfuni. Tað er bæði børn-um og øðrum til bága.

Tað hava eisini verið fleiri óhapp í hálfuni, fleiri beinbrot og ikki minst skaði av og á bílar.

Tað er ikki ofta, at tað er so áhaldandi hálka, sum í vetur hefur verið.

Tað er samfelagnum til stóra út-útsiðslu hvørja ferð ein kavi legst. Men ein stórir bati hevði verið, um kommunurnar koyrdu á vegirnar, tað hevði í øllum forum verið minni útsiðsla fyri samfelagið, hóast kommunan kom at fáa eina nokk so fitta útsiðslu.

Gav heiðursløn 10.000 kr. til tey vanføru

Fyrrverandi statsministari Viggo Kampmann hefur fingið Hans

Knudsens heiðurslønina uppá kr. 10.000.— fyri sitt stóra arbeiðið fyri stovnin »Hjemmet og Samfundet for Vandforee«.

Hesa heiðursløn hefur Kampmann latið aftur til »Vanførefondet«, sum hann í 1955 sjálvur var við til at stovna.

Kampmann, sum er kendur sum ein av størstu statsmonnum Danmarkar — og ikki minst sum Føroyavinnur, hefur síðan hann mátti fara frá sum statsministari ikki tikið lut í aktivum politikki, men fæst framvegis við at skriva — hann var eitt tíðarskeið í Ísrael sum gestur hjá stjórni hvar.

Tað eru eisini fleiri feroingar sum gjøgnum árin hava fingið hjálpið frá hesum stovni, sum í sínari tíð var stovnaður av prestinum Hans Knudsen.

HELIKOPTARAR FYRI ATOMBUMBUFLOGFØR

Bretska stjórnin ætlar ikki at lata á seg liggja, at landið framleiðir vörur, sum ikki koma landinum til besta gæga.

Nú hefur stjórnin, hóast sterk mótmæli, ágjørt at umskipa flogvápnið.

Istaðin fyri at byggja atombumbu-flogfór, fer stjórnin nú at byggja

helikoptarar og flogfór, sum kunnu fara upp loddreitt.

Verksmiðurnar koma við hesi umskipan at fáa nóg mikið at gera

Hetta er eitt av teimum stóru framstígningum, sum forsetisráðharrin Wilson setur í verk fyri at bjerga Ongland undan tí beisku figgjarkreppuni, sum kom undan kavi, tá konservativa stjórnin var farin frá.

Skulu bløðini kvalast

Millum tey mál, sum tingið kemur at taka til viðgerðar er nevnt lýsingarblað.

Som kunnugt hefur Dimmalætting hetta »pre-velegium« at vera alment lýsingarblað við teimum fyrri-munum hetta hefur við sær.

Men nú lögtingið sjálvt skal geva út lýsingarblað og harvið taka

allar almennar kunngerðir og lýsingar eisini. Hvussu verður ta hjá teimum smáu og peningaveiku politisku bløðunum?

Hesi vegna teirra politisku áskoðan luttan ongan tjansin at fáa lýsingar.

Skulu vit framvegis hava eina fría pressu í Føroyum, so verða

Eitt mótmæli aftrat

BYRÁÐSLIMUR Í GAMLA BYRÁÐNUM TH. P. CHRISTIANSEN HEVUR Í SAMBAND VIÐ KÆRUNAR UM BYRÁÐSVALIÐ Í HAVN 19. DES. 1964 SENT LANDSSTYRINUM HETTA SKRIV:

Visandi á klagar, sum eru settar fram víðvikandi býráðsvalinum 19/12 1964 skal eg undirritaði Th. P. Christiansen, Tórshavn, loyva mær at taka undir við hesum klægum og mótmæla gildi valins.

Henda undirtøka mín er ikki orsakað av sambandi mínum við býráðið og býráðsvalið, men einans av tí, at valið upplýti ikki tækrø, sum ein demokratisk samfelagsskipan setur.

Hetta, at einstaklingurin heilt og aldeilis tryggur og ekkaleysur kann geva atkvøðu sína víðvikandi býráðs og landsins stýri í fullari loynd, er ein so vírt vunnin rættur, at tað kann ikki verða farið lættliga um hann. Noyðist maður at skifta sæðil, tí at ein listi manglar á honum, so hava fólk lyndi og rætt til at halda, at tað nettupp er tann listin, maðurin ætlar at atkvøða fyri — og so er botnurin sligin undan hini demokratisku vernd einstaklingsins, og vit gliða öldir aftur í tíðina. Her er ikki spurningur, um mistøkini ávirkja úrslitið av valinum, men her er spurningurin um prinsippið í einum av demokratisins grundstøðum.

Ti verður her álvarsliga beitt á landsstýrið um at vernda hendan rætt. Fara vit fyrst at slaka í hesum — soleiðis sum Tórshavnar býráð hefur gjørt — so verður ikki leingi, inntil annað fylgir eftir, og tann rættur, sum aðrir hava barst — enná í blóðigum uppreisni — fyri, og sum vit hava fingið uttan nakað stríð, gliður okkum liðandi úr hondum aftur.

Eg havi tað treysti, at landsstýrið vil vera vakandi og sterkt í hesum prinsippmálið.

Winston Churchill, sum 30. november í fjør var 90 ára gamal livur ikki væl, siga tíðindini úr Bretlandi.

Hann er so ússaligur, at læknarnir sita uppiyvir honum.

Teir vænta ikki at hann kemur at liva, so vánaligur hann var í gjár.

eisini vit noyddir at tryggja so mikið, at tey ikki verða noydd at gevast eins og hent er í øðrum londum.

Tað kann vera, at landsstýris-samgongan heldur tað vera »oportunt« at taka henda rættin frá Dimmalætting, men teir eiga eisini at hugsa um hvat fylgja tað kann fáa fyri tæ smærri bløðini, eisini teirra.

- * UM UPPSKOTIÐ FRÁ LANDS
- * STYRISFLOKKUNUM VERÐ
- * UR FRAMT, SO VERÐUR
- * NEYVAN ANNAR VEGUR AT
- * FARA UTTAN AT GEVA PO-
- * LITISKU FLOKKUNUM BEIN
- * LEIÐIS STUÐUL TIL BLØÐ
- * TEIRRA.